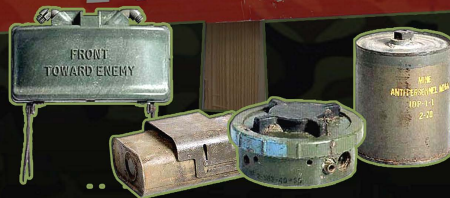

Thailand **Mine** Action Center

ศูนย์ปฏิบัติการทุ่นระเบิดแห่งชาติ
ศูนย์บัญชาการทางทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

ความเป็นมาของศูนย์ปฏิบัติการทุ่นระเบิดแห่งชาติ

ปัญหาทุ่นระเบิดของประเทศไทย เกิดขึ้นเนื่องจากตลอดระยะเวลากว่า 50 ปี ที่ผ่านมามีประเทศไทยประสบปัญหาทั้งความขัดแย้งทางอุดมการณ์ แนวความคิดภายในประเทศ และความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่างๆ ของประเทศเพื่อนบ้านทั้งนี้การแก้ปัญหาคือความขัดแย้งส่วนใหญ่มีกบฏลงด้วยการใช้ความรุนแรง การใช้อาวุธ รวมทั้งการใช้ทุ่นระเบิด ซึ่งเป็นอาวุธที่นิยมใช้อย่างกว้างขวางในขณะนั้น ทำให้พื้นที่ภายในบางส่วนและบริเวณชายแดนทั้ง 4 ด้านรอบประเทศ ประสบปัญหาจากทุ่นระเบิด และสรรพาวุธระเบิดที่ยังไม่ระเบิด (Unexploded Ordnance : UXO) ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

การปฏิบัติการทุ่นระเบิดเพื่อมนุษยธรรมของประเทศไทย เป็นไปตามพันธกรณีในอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามใช้สะสมผลิตและโอนและการทำลายทุ่นระเบิดซึ่งทหารบุคคลประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญา เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2540 ณ กรุงออตตาวา ประเทศแคนาดา มีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทยตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2542 สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานทุ่นระเบิดเพื่อมนุษยธรรมแห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการฯ และมอบให้กองบัญชาการกองทัพไทยจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการทุ่นระเบิดแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติงาน ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับทุ่นระเบิดเพื่อมนุษยธรรม ทั้งนี้เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2543 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เสด็จฯ เป็นองค์ประธานในพิธีเปิดอาคารศูนย์ปฏิบัติการทุ่นระเบิดแห่งชาติ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เป็นองค์อุปถัมภ์

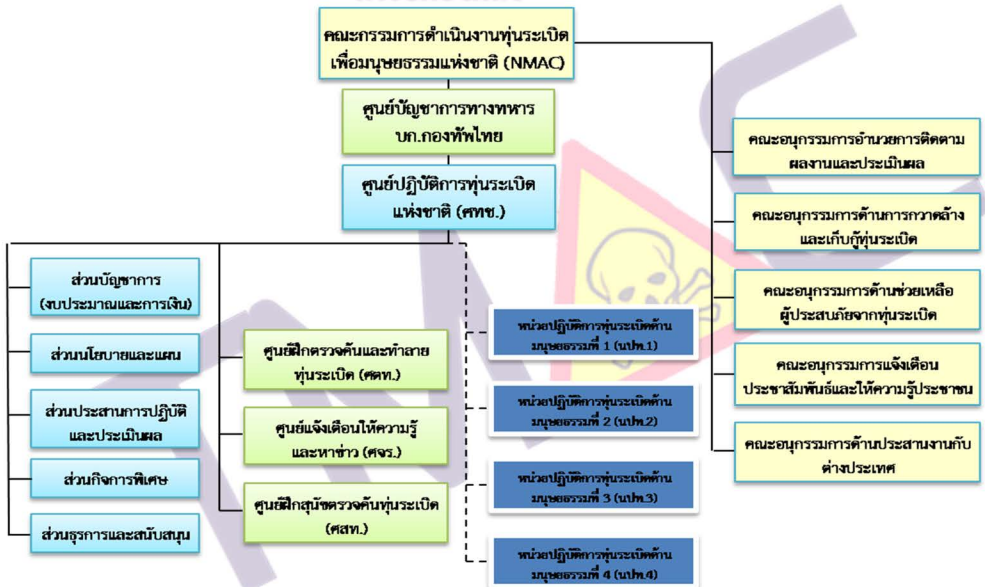
ภารกิจ วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับดูแล และดำเนินกิจการทั้งปวง เพื่อให้การดำเนินงานเรื่องทุ่นระเบิดซึ่งทหารบุคคลเป็นไปตามอนุสัญญา ว่าด้วยการห้ามใช้สะสม ผลิตและโอน และการทำลายทุ่นระเบิดซึ่งทหารบุคคล ปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติการเก็บกู้ทุ่นระเบิดและสรรพาวุธที่ยังไม่ระเบิดในสนามของหน่วยปฏิบัติการทุ่นระเบิดด้านมนุษยธรรม

กิจกรรมที่สำคัญ

- งานเก็บกู้ทุ่นระเบิด
- การแจ้งเตือนและให้ความรู้
- งานช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากทุ่นระเบิด
- การดำเนินการทางกฎหมายให้เป็นไปตามอนุสัญญา
- งานทำลายทุ่นระเบิดที่สะสมไว้ในคลัง

การจัดองค์กร

การสำรวจพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากทุ่นระเบิด

ศูนย์ปฏิบัติการทุ่นระเบิดแห่งชาติ ร่วมกับ องค์การความช่วยเหลือแห่งประชาชนนอร์เวย์ (Norwegian People's Aid : NPA) ได้ทำการสำรวจพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากทุ่นระเบิดและสรรพาวุธระเบิดที่ยังไม่ระเบิด ในห้วงพฤษภาคม 2543 – พฤษภาคม 2544 พบว่าประเทศไทยมีพื้นที่เสี่ยงภัย คิดเป็นพื้นที่ 2,557 ตร.กม. มีการพบเพิ่มเติมภายหลังอีก 3 ตร.กม รวมเป็น 2,560 ตร.กม. ครอบคลุม 27 จังหวัด (84 อำเภอ 530 หมู่บ้าน) มีราษฎรได้รับผลกระทบจำนวน 503,682 คน ปัจจุบันเหลือเพียง 18 จังหวัด ที่ได้รับผลกระทบจากทุ่นระเบิด ดังนี้

ด้านกัมพูชา : จ.จันทบุรี จ.ตราด จ.สระแก้ว จ.บุรีรัมย์ จ.สุรินทร์ จ.ศรีสะเกษ
จ.อุบลราชธานี

ด้านลาว : จ.พิจิตร จ.อุตรดิตถ์ จ.น่าน จ.พะเยา

ด้านพม่า : จ.เชียงราย จ.แม่ฮ่องสอน จ.เชียงใหม่ จ.ตาก จ.ชุมพร

ด้านมาเลเซีย : จ.นครศรีธรรมราช จ.ยะลา

ส่วนราชการและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง

- ๘ กระทรวงมหาดไทย
- ๘ กระทรวงสาธารณสุข
- ๘ กระทรวงการต่างประเทศ
- ๘ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๘ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๘ กระทรวงศึกษาธิการ
- ๘ กระทรวงแรงงาน
- ๘ กษัตริย์จังหวัด
- ๘ มูลนิธิฯ เติมน้ำมันสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
- ๘ มูลนิธิพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
- ๘ มูลนิธิถนนแห่งสันติภาพ
- ๘ มูลนิธิลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๘ สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย
- ๘ สมาคมคนพิการทางการเคลื่อนไหวสากล

การสนับสนุนการตรวจค้นและทำลายทุ่นระเบิดตกค้างจากมิตรประเทศ สหรัฐอเมริกา

: จัดส่งเครื่องจักรกลและเครื่องตรวจค้นทุ่นระเบิด
มาทดสอบ และสนับสนุนการปฏิบัติงานในสนาม

แคนาดา

: มอบเครื่องจักรกล BDM-46

จีน

: จัดผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่เก็บกู้
ทุ่นระเบิดของไทย และสนับสนุนเครื่องตรวจค้นและ
เสื้อเกราะป้องกันภัยจากทุ่นระเบิด จำนวน 50 ชุด
เมื่อปี พ.ศ.2548

ญี่ปุ่น

: สนับสนุนเครื่องตรวจค้นทุ่นระเบิด และงบประมาณ
สำหรับการเก็บกู้ทุ่นระเบิด โดยผ่านองค์กรเอกชนของ
ญี่ปุ่น และของไทย

NPA

: ให้ความช่วยเหลือตามโครงการความร่วมมือระหว่าง
ศทช.ศบท.ฯ และ NPA ถึงปี พ.ศ.2556

APOPO

: ให้ความช่วยเหลือโครงการสำรวจข้อมูลทุ่นระเบิด
เพื่อปรับลด ถึงปี พ.ศ.2556

การดำเนินการตามพันธกรณีของอนุสัญญาฯ

- ไม่ใช้ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล
- ไม่พัฒนา ผลิต หรือได้มาด้วยวิธีอื่น สะสม จัดเก็บหรือโอนไปสู่ผู้ใดทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทุ่นระเบิดสังหารบุคคล ยกเว้นการโอนทุ่นระเบิดเพื่อทำลาย
- ไม่ช่วยเหลือ สนับสนุนหรือชักจูงผู้ใดให้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ต้องห้ามแก่รัฐภาคีภายใต้ อนุสัญญานี้ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม
- ทำลายทุ่นระเบิดสังหารบุคคลในพื้นที่ทุ่นระเบิด (การเก็บกู้ทุ่นระเบิด) ภายใน 10 ปี หลังจาก ที่อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้ต่อไทย ให้หมดสิ้นภายใน 30 เมษายน 2552 ทั้งนี้ หากไม่สามารถที่จะทำลายทุ่นระเบิดในพื้นที่ทุ่นระเบิด ได้ทันตามกำหนดระยะเวลาดังกล่าว อาจร้องขอต่อที่ ประชุมรัฐภาคีหรือ ที่ประชุมทบวงเพื่อขยายกำหนดเวลาในการดำเนินการดังกล่าวให้เสร็จสิ้น ออกไปได้เป็นระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี (ได้ขอต้อเวลาออกไปจนถึง พ.ย.2561)
- แสดงตำแหน่งพื้นที่ซึ่งทราบหรือสงสัยว่ามีทุ่นระเบิดสังหารบุคคล และต้องแสดงเขตบริเวณ ใฝ่ตรวจพื้นที่ทุ่นระเบิด และแยกพลเรือนออกไปจากพื้นที่ ทุ่นระเบิดโดยใช้การทำเครื่องหมาย
- รายงานผลการดำเนินการด้านทุ่นระเบิด ต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เป็นประจำทุกปี ภายใน วันที่ 30 เมษายน ของทุกปี
- จัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับภัยจากทุ่นระเบิดเพื่อลดจำนวนการบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตเกี่ยวกับ ทุ่นระเบิด ในพื้นที่เสี่ยงภัย จำนวน 18 จังหวัด (ได้ดำเนินการให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่ควบคุม ทั้ง 18 จังหวัดแล้ว และยังมีดำเนินการอย่างต่อเนื่อง)
- การช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากทุ่นระเบิด ประสานภาคี หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องตามคำสั่ง อนุกรรมการด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้ความช่วยเหลือตามหน้าที่ในความรับผิดชอบ

Background of Thailand Mine Action Center

Thailand's landmine problem has arisen since Thailand has faced ideological and internal conflicts as well as conflicts with various groups of the neighbouring countries for more than 50 years. Most solutions often ended up with the use of violence, arms, and landmines which were widely used at that time. These have caused some parts of the internal areas and four bordering areas around the country to encounter landmine and unexploded ordnance (UXO) problems affecting security in people's lives and properties. They have also hindered community and economic joint development along the borders with neighbouring countries.

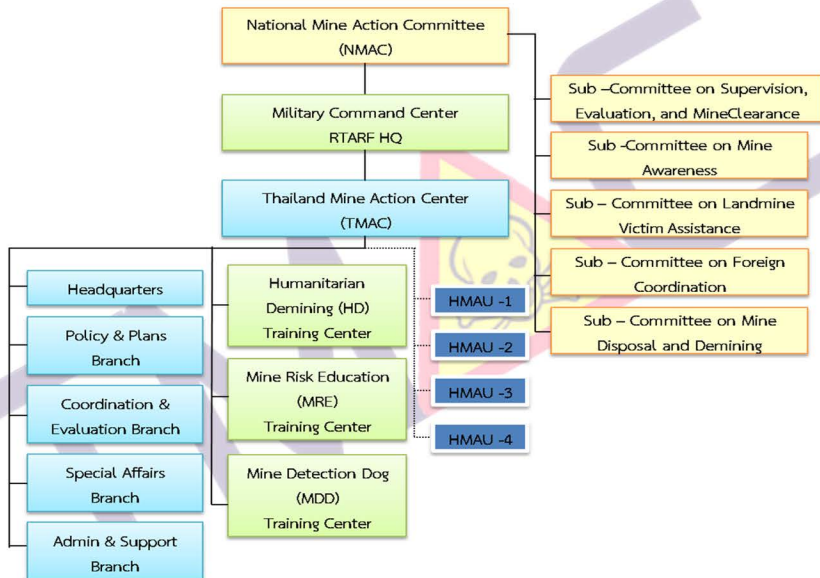
Thailand's humanitarian landmine operations are obliged under the Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personal Mines (also known as the Mine Ban Treaty) signed on 3 December 1997 in Ottawa, Canada which has entered into force for Thailand since 1 May 1999. The Office of the Prime Minister issued an order to form the National Mine Action Committee (NMAC), chaired by the Prime Minister and comprising heads of all relevant government departments and units as committees. The Royal Thai Armed Forces Headquarters was assigned to establish Thailand Mine Action Center (TMAC) to function as the central coordination agency for all relevant humanitarian mine action. Additionally, on 18 January 2000, the late Her Royal Highness Princess Galayani Vadhana Krom Luang Naradhiwas Rajanagarindra, presided over the opening ceremony of Thailand Mine Action Center (TMAC) and accepted to be the TMAC's royal patronage.

Mission : TMAC mission includes planning, administering, coordinating, supervising and implementing all undertakings related to anti-personal mines (APM) to be in accordance with the Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personal Mines, to be the coordinating center for all relevant government agencies, and to control and supervise demining field landmines and unexploded ordnance (UXO) of Humanitarian Mine Action Units (HMAU).

Key functions

- Implementation of demining operations
- Implementation of mine risk education (MRE)
- Implementation of landmine victim assistance activities
- Implementation of the laws to be in accordance with the Convention
- Implementation of stockpiled landmine destruction

Organization of TMAC

Survey on the areas affected by landmines

Thailand Mine Action Center (TMAC) along with the Norwegian People's Aid (NPA) conducted survey on the areas affected by landmines and unexploded ordnance (UXO) during May 2000-2001. It was found that Thailand has risk prone area accounted for 2,557 sq km and subsequently additional identified area of 3 sq km totaling 2,560 sq km covering 27 provinces (84 districts 530 villages) with 503,682 affected people. Currently, there are 18 remaining provinces affected by landmines as follows:

Cambodia : Chanthaburi, Trat, Sa Kaeo, Buri Ram, Surin, Si Sa Ket and Ubon Ratchathani Provinces

Laos : Phitsanulok, Uttaradit, Nan and Phayao Provinces

Myanmar : Chiang Rai, Mae Hong Son, Chaing Mai, Tak and Chumphon Provinces

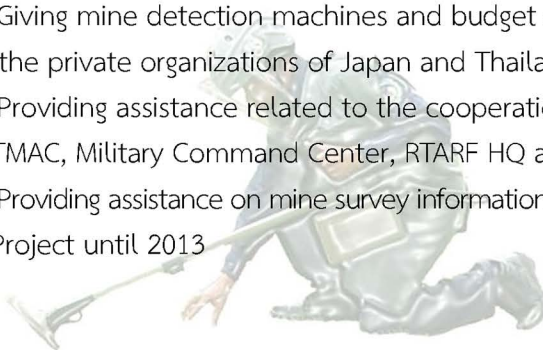
Malaysia : Nakhon Si Thammarat and Yala Provinces

Relevant government and private agencies

- ♦ Ministry of the Interior
- ♦ Ministry of Public Health
- ♦ Ministry of Foreign Affairs
- ♦ Ministry of Social Development and Human Security
- ♦ Ministry of Agriculture and Cooperatives
- ♦ Ministry of Education
- ♦ Ministry of Labour and Social Welfare
- ♦ Provincial Red Cross
- ♦ Prostheses Foundation of H.R.H. the Princess Mother
- ♦ General Chatichai Choonhavan Foundation
- ♦ Peace Road Organization
- ♦ Mekong Organization for Mankind
- ♦ Association of the Physically Handicapped of Thailand
- ♦ Association of Persons with Physical Disability International

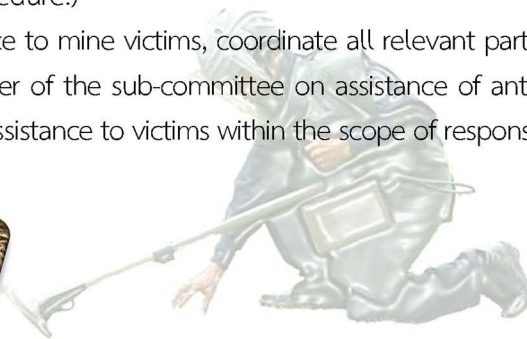
Support from neighbouring countries on detection and destruction of remaining landmines

- USA : Sending machinery and mine detection machines for examination and providing support on field operations
- Canada : Providing BDM-46
- China : Sending experts to train Thailand's demining officers and giving mine detection machines and 50 mine – resisting vests in 2005
- Japan : Giving mine detection machines and budget on demining via the private organizations of Japan and Thailand
- NPA : Providing assistance related to the cooperation project between TMAC, Military Command Center, RTARF HQ and NPA until 2013
- APOPO : Providing assistance on mine survey information for mine reduction Project until 2013

Thailand's obligation under the Mine Ban Treaty

- Never under any circumstances use anti-personnel landmines;
- Never under any circumstances develop, produce, otherwise acquire, stock pile, retain or transfer to anyone, directly or indirectly, anti-personnel mines except for destruction;
- Never under any circumstances assist, encourage or induce, in any way, anyone to engage in any activity prohibited to a State Party under this treaty;
- Destroy the anti-personnel mines in mine areas within ten years after the treaty entering into force or by 30 April 2009. If a State Party is unable to destroy all anti-personnel mines within that time period, it may submit a request to a Meeting of the States Parties of a Review Conference for an extension of the deadline for completing the destruction of such anti-personnel mines, for a period of up to ten years. (The request for extension will end in November 2018.);
- Identify all areas under its jurisdiction or control in which anti-personnel mines are known or suspected to be emplaced and shall ensure that all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control are perimeter-marked and monitored to ensure the effective exclusion of civilians from the area by marking;
- Report to the Secretary-General of the United Nations annually (by 30 April of each year);
- Conduct mine risk awareness activities to reduce the incidence of mine-related injuries or deaths in the risk prone areas of 18 provinces. (The mine risk awareness education has been implemented for the people in those 18 controlled areas in an on-going procedure.)
- Provide assistance to mine victims, coordinate all relevant parties and organizations based on the order of the sub-committee on assistance of anti-personal landmines victims and give assistance to victims within the scope of responsibilities

ทุ่นระเบิดที่พบในประเทศไทย
Landmine found in Thailand

Anti-Personel (AP)

M 14

M 16

M16 A1

M16 A2

M18 A1

MBV 78 A2

OZM-2

MD 82 B

MDH-10

MN-79

OZM-3

B-40

PMD

PMD-6M

POMZ

PMN

PMN-2

POMZ-2B

TYPE-69

TYPE-72A

TYPE-72B

POMZ-2

Anti-Tank (AT)

M 15

M6 A2

TM 62

M7 A2

TM 46

TM 57

Type 59

หน่วยปฏิบัติการทุ่นระเบิดด้านมนุษยธรรมที่ 1
ที่ตั้ง กองกำลังบูรพา อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว
โทร.0-3726-1511
รับผิดชอบ พื้นที่ จ.สระแก้ว จ.ฉะเชิงเทรา
จ.ราชบุรี จ.เพชรบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

หน่วยปฏิบัติการทุ่นระเบิดด้านมนุษยธรรมที่ 2
ที่ตั้ง บ้านพญาภิรมย์ อำเภอน้ำร้อน
จังหวัดจันทบุรี โทร.0-3938-7304
รับผิดชอบ พื้นที่ จ.จันทบุรี และ จ.ตราด

ศูนย์ฝึกตรวจค้นและทำลายทุ่นระเบิด
(ศตท.ศทช.ศบท.บก.ทท.)
ที่ตั้ง กรมการทหารช่าง
ค่ายภาณุรังษี
อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000

ศูนย์ฝึกแจ้งเตือนและให้ความรู้
(ศจร.ศทช.ศบท.บก.ทท.)
ที่ตั้ง กองพันปฏิบัติการจิตวิทยา
ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี 15000

ศูนย์ฝึกสุนัขตรวจค้นทุ่นระเบิด
(ศสท.ศทช.ศบท.บก.ทท.)
ที่ตั้ง ศูนย์การสุนัขทหาร
กรมการสัตวทหารบก
ต.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง
จ.นครราชสีมา 30130

หน่วยปฏิบัติการทุ่นระเบิดด้านมนุษยธรรมที่ 3
ที่ตั้ง กองกำลังสุรนารี อ.เมือง จ.สุรินทร์
โทร. 0-4451-3639
รับผิดชอบ พื้นที่ จ.บุรีรัมย์ จ.สุรินทร์
จ.ศรีสะเกษ จ.อุบลราชธานี จ.หนองคาย
จ.อุดรธานี จ.หนองบัวลำภู

หน่วยปฏิบัติการทุ่นระเบิดด้านมนุษยธรรมที่ 4
ที่ตั้ง ค่ายพ่อนพมาเมือง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์
โทร. 0-5671-9488
รับผิดชอบ พื้นที่ จ.เลย จ.เพชรบูรณ์ จ.น่าน
จ.พิษณุโลก จ.อุตรดิตถ์ จ.พะเยา
จ.เชียงราย จ.แม่ฮ่องสอน จ.เชียงใหม่ จ.ตาก

ศูนย์ปฏิบัติการทุ่นระเบิดแห่งชาติ

ศูนย์บัญชาการทางทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย

183 ภายในกรมการสื่อสารทหาร ถนนสร่งประภา
แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210

โทรศัพท์/โทรสาร 0-2929-2002

เว็บไซต์ <http://tmac.rtarf.mi.th>

จัดทำเมื่อ พฤศจิกายน 2555